शोच्येयं भारती सेना राजा चैवं सुयोधनः । यस्य त्वं कर्कशो भ्राता पलायनपरायणः ।
ननु नाम त्वया वीर दीर्य्यमाणा भयार्द्दिता । स्वबाहुबलमास्थाय रचितव्या ह्यनीकिनी ।
स त्वमद्य रणं हित्वा भीतो हर्षयसे परान् । विद्रुते त्वयि सैन्यस्य नायके शत्रुसूदन । ४८७
कोऽन्यः स्थास्यति सङ्ग्रामे भीतो भीतव्यपाश्रयः । एकेन सात्वतेनाद्य युध्यमानस्य तेनवै ।
पलायने तव मतिः सङ्ग्रामाद्धि प्रवर्त्तते । यदा गाण्डीवधन्वानं भीमसेनञ्च कौरव ।
यमौ वा युधि द्रष्टासि तदा त्वं किं करिष्यसि । युधि फाल्गुनबाणानां सूर्य्याग्निसमवर्चसां ।
न तुल्याः सात्यकिशराः येन भीतः पलायसे । यदि तावत् कृता बुद्धिः पलायनपरायणा ।
पृथिवी धर्म्मराजाय शमेनैव प्रदीयतां । यावत् फाल्गुननाराचा निर्मुक्तोरगसन्निभाः । ४८८
नाविशन्ति शरीरन्ते तावत् संशाम्य पाण्डवैः । यावत्ते पृथिवीं पार्थो हत्वा भ्रातृशतं रणे ।
नाक्षिपन्ति महात्मानस्तावत् संशाम्य पाण्डवैः । यावत् क्रुध्यति नो राजा धर्म्मपुत्रो युधिष्ठिरः ।
कृष्णश्च समरश्लाघी तावत् संशाम्य पाण्डवैः । यावद्भीमो महाबाहुर्व्विगाह्य महतीं चमूं ।
सोदरांस्ते न गृह्णाति तावत् संशाम्य पाण्डवैः । पूर्व्वमुक्तश्च ते भ्राता भीमेनासौ सुयोधनः ।
अजेयाः पाण्डवाः सङ्घे सौम्य संशाम्य तैः सह । नच तत् कृतवान् मन्दस्तव भ्राता सुयोधनः । ४८९
स युद्धे धृतिमास्थाय यत्तो युध्यस्व पाण्डवैः । गच्छ तूर्णं रथेनैव यत्र तिष्ठति सात्यकिः ।
त्वया हीनं बलं ह्येतद्विद्रविष्यति भारत । आत्मार्थं योधय रणे सात्यकिं सत्यविक्रमं ।
एवमुक्तस्तव सुतो नाब्रवीत् किञ्चिदप्यसौ । श्रुतञ्चाश्रुतवत्कृत्वा प्रायाद्येन स सात्यकिः ।
सैन्येन महता युक्तो स्वेच्छानामनिवर्त्तिनां । आसाद्य च रणे यत्तो युयुधानमयोधयत् ।
द्रोणोऽपि रथिनां श्रेष्ठः पाञ्चालान् पाण्डवांस्तथा । अभ्यद्रवत संक्रुद्धो जवमास्थाय मध्यमं । ४९०
प्रविश्य च रणे द्रोणः पाण्डवानां वरूथिनीं । द्रावयामास योधान् वै शतशोऽथ सहस्रशः ।
ततो द्रोणो महाराज नाम विश्राव्य संयुगे । पाण्डुपाञ्चालमत्स्यानां प्रचक्रे कदनं महत् ।
तं जयन्तमनीकानि भारद्वाजं ततस्ततः । पाञ्चालपुत्रो द्युतिमान् वीरकेतुः समभ्ययात् ।
स द्रोणं पञ्चभिर्व्विद्ध्वा शरैः शत्रुतपर्व्वभिः । ध्वजमेकेन विव्याध सारथिञ्चास्य सप्तभिः ।
तत्राद्भुतं महाराज दृष्टवानस्मि संयुगे । यद्द्रोणो रभसो युद्धे पाञ्चाल्यं नाभ्यवर्त्तत । ४९१
सन्निरुद्धं रणे द्रोणं पाञ्चाला वीक्ष्य मारिष । आवव्रुः सर्व्वतो राजन् धर्म्मपुत्रजयैषिणः ।
तैः शतैरग्निसङ्काशैस्तोमरैश्च महाधनैः । शस्त्रैश्च विविधैराजन् द्रोणमेवमवाकिरन् ।
निहत्य तान् बाणगणैर्द्रोणो राजन् समन्ततः । महाजलधरान् व्योम्नि मातरिश्वा इवाबभौ ।
ततः शरं महाघोरं सूर्य्यपावकसन्निभं । सन्दधे परवीरघ्नो वीरकेतोरथम्प्रति ।
स भित्त्वा तु शरो राजन् पाञ्चालकुलनन्दन । अभ्यगाद्धरणीं तूर्णं लोहितार्द्रो ज्वलन्निव । ४९०
ततोऽपतद्रथात्तूर्णं पाञ्चालकुलनन्दनः । पर्व्वताग्रादिव महांश्चकम्पे वायुपीडितः ।
तस्मिन् हते महेष्वासे राजपुत्रे महाबले । पाञ्चालास्त्वरिता द्रोणं समन्तात् पर्य्यवारयन् ।